

Als je te ver bent gegaan tijdens je verloving...

Een paar vragen

Wanneer een verloofd paar geleefd heeft als man en vrouw en deze zonde beleden heeft, zijn er dan verder geen gevolgen? Is de vergeving door God dan "totaal"? Dat wil zeggen: in principe zonder enige verplichting ten opzichte van elkaar en van eventuele kinderen die hieruit geboren zijn? Ben je dan vrij van elkaar? En leert God dat Hij je in beginsel zelfs een andere vrouw of man wil geven, die je uit Zijn hand kunt aanvaarden?

Verkeerde verdediging

In hoofdzaak worden zulk soort gedachten verdedigd door alles op te noemen wat God in het huwelijk gegeven heeft en de voorwaarden die voor een goed huwelijk nodig zijn. Bij vooruitgrijpen op het huwelijk is dan op één of meer punten niet aan deze voorwaarden voldaan, en de conclusie is: het is geen huwelijk zoals God dat wil en dus ben je vrij van elkaar. God zal dan de weg kunnen en willen openen om je de vrouw of man te geven die Hij wél voor je bedoeld zou hebben. Deze gedachten vinden helaas ook onder gelovigen ingang.

Instelling van de huwelijkseenheid

De instelling van de huwelijkseenheid vinden wij in Gen. 2:18-25. God oordeelde dat de mens een hulp nodig had en Hij besloot deze hulp voor hem te maken. In de schepping vond de mens die hulp niet, omdat de dieren niet "bij hem pasten". Zij waren niet "zijns gelijke", of, om een ouderwets maar toch juist woord te gebruiken, "zijn wederhelft".

Terwijl de mens er zich onbewust van was wie God voor hem bestemd had, bouwde God van een rib uit de mens de vrouw. En God bracht de vrouw, na zijn ontwaken, tot de mens. Toen kreeg de mens de overtuiging (en hij getuigde het), dat zij bij hem hoorde. Zij was been van zijn been en vlees van zijn vlees. De mens (Ish) heeft zijn vrouw (Ishah) gevonden (Gen.2:18-23).

Zo is het in beginsel nog. In de jaren waarin een jongen opgroeit is hij zich onbewust van Gods werk om hem "zijn wederhelft" te geven. Vervolgens komt de tijd dat Hij haar aan hem "voorstelt". En hij wordt overtuigd dat zij de hulp is die God voor hem bestemd heeft. Dat zegt hij dan tegen haar en tegen allen die het moeten weten, in de eerste plaats de wederzijdse ouders. Menige gelovige zal kunnen getuigen, dat alleen deze zekerheid, in de tegenwoordigheid van God, hem ervoor bewaarde een verloving te verbreken. En het gelukkige huwelijk dat volgde, was het bewijs van de wijsheid van God, Die alleen weet wie bij ons past. "Daarom zal een man zijn vader en moeder verlaten, en zijn vrouw aanhangen; en zij zullen tot één vlees zijn" (Gen.2:24).

"Zijn vader en zijn moeder verlaten"

Tot de tijd dat God aan de mens zijn hulp geeft, kent hij uitsluitend de verhouding die God tussen kinderen en ouders heeft bepaald. Dit is het hoogste wat hij kent: zijn vader die hem verwekt heeft en zijn moeder die hem met smart gebaard heeft. Het is een verhouding van gehoorzaamheid aan en liefde tot de vader die zich ontfermt over zijn kinderen (Ps. 103:13) en de moeder die haar zuigeling niet kan vergeten (Jes.49:15). Wie deze verhouding niet erkent, valt onder het oordeel van God. "Wee hem, die tot (zijn) vader zegt: wat verwekt gij?"

of tot (zijn) moeder: wat baart gij?" (Jes.45:10).

Maar als de man de hulp ontmoet die bij hem past, leert hij een andere verhouding kennen, namelijk de verhouding van eenheid met zijn toekomstige vrouw, van wie hij het hoofd wordt. Zij is immers "uit de man genomen". En op Gods tijd worden zij één. Daarom verlaat hij zijn vader en moeder. Hij blijft als voorheen de verhouding tot zijn ouders erkennen, maar door de nieuwe en hogere verhouding tot zijn toekomstige vrouw, gaat hij naar deze verhouding handelen.

Wanneer verlaat iemand zijn ouders?

Wanneer verlaat iemand nu zijn ouders? Is dit bij het huwelijk? Of wanneer hij in een eigen huis zijn gezin sticht, zoals wel gezegd wordt? Nee, dit verlaten begint op het ogenblik waarop de man (met zijn toekomstige vrouw) overtuigd is dat God hen voor elkaar bestemd heeft. Dan heeft hij in beginsel begrepen dat God hem in deze nieuwe verhouding wil brengen. Hij leert in de omgang met zijn toekomstige vrouw haar beter kennen (als zijn "Ishah") en maakt alles klaar wat voor het huwelijk nodig is.

In een eigen huis wonen kan praktisch goed zijn en is voor velen een ideaal. Maar het is geen voorwaarde en staat niet gelijk met "zijn vader en moeder verlaten". Bovendien is in de Schrift het letterlijk verlaten normaal het geval bij de vrouwen, zoals bij Re-bekka. Ook wordt de vrouw van de koning in Ps. 45:11 opgeroepen om haar volk en vaderlijk huis te vergeten. Een uitzondering vormen mogelijk de dochters van Zelafead, omdat anders het erfdeel aan een andere stam zou komen (Numeri 36).

"en zijn vrouw aanhangen"

Als wij Schrift met Schrift vergelijken, vinden wij de betekenis hiervan in 1 Kor. 6:15,16. Aanhangen is jezelf nauw hechten aan een ander. Dit kan ook op lichamelijk vlak zo zijn, zoals in dit gedeelte. In het algemeen bestaat het gevaar om te gaan denken dat de dingen die wij met het lichaam doen onbetekenend zijn. Wij hebben zulke grote geestelijke zegeningen ontvangen, dat wij zouden kunnen denken dat de lichamelijke dingen van geen betekenis zijn. In Korinthe waren de gelovigen vroeger opgevoed en opgegroeid met deze gedachten, zodat de hoererij in Korinthe een normaal verschijnsel was. Daarom onderwijst de Schrift hen:

- a) dat het lichaam van de gelovige de tempel is van de Heilige Geest, die zij van God hebben. Daarom moeten zij God, de Gever, verheerlijken in hun lichamen.
- b) dat de lichamen leden zijn van Christus, terwijl zij door hoererij leden van een hoer worden. Want wie een hoer aanhangt is één lichaam (met haar). "Want die twee" zegt Hij, "zullen tot één vlees zijn" (1 Kor.6:15-20).

Wie dus een vrouw (zelfs een hoer) aanhangt is één lichaam met haar. Want God heeft van deze lichamelijke eenheid gezegd, dat zij daardoor tot één vlees zijn.

"Want die twee zullen tot één vlees zijn"

De Heere voegt hier in Matth. 19:5,6 aan toe: "Zodat zij niet meer twee zijn, maar één vlees. Wat dan God heeft samengevoegd, scheidt de mens niet". Hieruit blijkt dat de daad van lichamelijke eenheid (tot één vlees geworden) een blijvende toestand tot gevolg heeft (tot één vlees zijn), waarin de mens daarna geen verandering meer mag brengen. Want zij zijn niet meer twee, maar één vlees.

Geldt dit ook voor de verlovingstijd?

"Maar als je in de verlovingstijd als man en vrouw geleefd hebt, kun je dan wel zeggen dat je getrouwd bent, zodat de band onverbreekbaar is? Je hebt toch geen huwelijk gesloten zoals God dit wenst?" Inderdaad ben je niet "officieel" getrouwd, maar wil je dit motief gebruiken om de gevormde eenheid te verbreken? En hoe vaak denk je de vrijheid te hebben om dit te kunnen doen? "Totdat God (zoals wel eens gezegd is) de mogelijkheid opent de vrouw te trouwen die bij je past"? God verzoekt niemand met het kwade (Jak. 1:13).

Wat is er gebeurd?

Je hebt je vader en moeder verlaten en gezegd dat dit de vrouw is die bij je past. Je hebt toestemming van de ouders, je hebt omgang met je toekomstige vrouw en je hebt samen besloten een eenheid te gaan vormen. Dan grijp je vooruit op het huwelijk. Je belijdt dat als zonde, maar daarna zeg je met daad en woord: "Dit is niet in het huwelijk gebeurd, daarom heb ik in principe geen enkele verplichting ten opzichte van haar en eventuele kinderen die geboren zijn. Nu wacht ik op God die steeds een nieuw begin wil openen met een ander". Maar dat zijn vrome woorden om een kwade zaak te bedekken. En al ben je niet naar de gedachten van God getrouwd, er is toch een eenheid ontstaan. Je bent één lichaam geworden. Jullie zijn niet meer twee, maar één vlees. Wat dan God samengevoegd heeft, scheidde de mens niet. "En als zij toch gescheiden is, laat zij ongetrouwd blijven of zich met haar man verzoenen" (IKor.7:11).

Samengevoegd door een zondige daad?

Maar heeft God jullie dan door de zondige daad samengevoegd? Is Hij daarvan de oorsprong? Natuurlijk niet. De oorzaak ligt in onze eigen zondige natuur. Maar de gevolgen van deze daad - niet meer twee, maar één vlees zijn - blijven. Want God heeft deze gevolgen normaal gesproken aan die daad verbonden. Daarom ook worden wij in 1 Korinthe 6 vermaand om geen hoer aan te hangen en de hoerij te ontvluchten. Normaal behoort er dus een huwelijk op te volgen, om de verplichtingen ten opzichte van je vrouw en eventuele kinderen volledig na te komen.

Degradatie van het huwelijk?

De vraag is zelfs gesteld: Is dit geen degradatie van het huwelijk? Integendeel, het is juist een handhaven van het huwelijk naar de gedachten van God.

Een zuiver aanvoelen van Gods gedachten over het huwelijk vinden wij bij Tamar, in 2 Samuël 13. Toen Amnon haar wilde onteren verzette zij zich en noemde dit een schandelijke dwaasheid. Maar hij overweldigde haar, kreeg daarna een grote afkeer van haar en stuurde haar weg. Zij antwoordde: "Mij weg te zenden is erger dan het andere dat gij mij aangedaan hebt".

Deze aantekeningen werden gemaakt naar aanleiding van enige opmerkingen en vragen over dit onderwerp.

*Auteur onbekend
uit het maandblad 'Uit het Woord der Waarheid'.*